

nyol a la Unió Matemàtica Internacional (IMU, per les sigles en anglès), i a les seves comissions.

Aprofito per explicar que en aquests moments el CEMat està en un període de refundació: canvia el règim jurídic i els estatuts. En un futur proper, caldrà confirmar oficialment la continuïtat de l'adhesió de la SCM a aquesta organització.

A escala internacional, estem representats a Kangourou sans Frontières, som membres institucionals de la European Mathematical Society (EMS) i del Centre International de Mathématiques Pures et Appliquées (CIMPA). El CIMPA és una organització fundada a França l'any 1978 dedicada a promoure les matemàtiques en països desenvolupats. Creiem que aquest caràcter solidari fa d'aquest centre un projecte molt atractiu i, aprofitant que ja tenim gent de la comunitat molt involucrada en les activitats d'aquesta organització, volem intensificar els lligams que hi té la SCM.

Una altra organització amb la qual esperem iniciar relacions és l'associació European Women in Mathematics (EWM), de la qual també tenim membres molt actius dins de la nostra comunitat. EWM té entre les seves missions augmentar la visibilitat de les dones que treballen en matemàtiques, i està tirant endavant iniciatives en les quals pot ser molt

interessant participar, com per exemple un programa de mentoratge per a noies joves que es volen dedicar a les matemàtiques.

EWM em porta a l'últim tema que volia tractar i en el qual sento un compromís molt personal, compartit pels altres membres de la Junta.

Dones i matemàtiques

Des de la nova Junta volem anunciar el nostre compromís de treballar per fer visible el paper de la dona en les matemàtiques en tots els aspectes, i promoure la incorporació de més dones a aquesta disciplina.

Aquest fenomen sociològic que es comença a anomenar revolució feminista ha fet que la primera activitat com a presidenta de la SCM fos la participació, el 14 de febrer, en els actes organitzats a l'IEC, conjuntament amb la BGSMath i la SCM, dins del marc del Dia Internacional de la Dona i la Nena a la Ciència.

La visibilitat de la SCM ens permet arribar a nois i noies de totes les edats, i també a les seves famílies i professors. Això ens permet difondre en molts àmbits la idea que cal estar alerta pel que fa a les microdiscriminacions envers les noies, que porten moltes d'elles a sentir-se molt insegures respecte a les matemàtiques i les desanimen a seguir una carrera dins de les disciplines anomenades STEM.

Editorial

Editorial

Albert Avinyó
Editor de la *SCM/Notícies*

Benvolguts socis i lectors,

És el migdia del primer diumenge d'aquest nou estiu i estic escrivint aquest editorial des de la terrassa del CosmoCaixa de Barcelona. La passejada d'aquest matí m'ha portat, carrer Balmes amunt, des del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), on he visitat l'exposició «Quàntica», una mostra a mig camí entre la ciència i l'art, fins al CosmoCaixa on he pogut gaudir de l'excel·lent exposició, «Miralls, dins i fora de la realitat», duta a

terme amb l'ajut, entre d'altres, del Museu de les Matemàtiques de Catalunya.

Totes dues exposicions, amb un component matemàtic important, són bastant complementàries entre si. Si a la primera se'ns mostra que, quan es fa una observació, el resultat obtingut no està fixat sinó que sempre conté un atzar genuí, a la segona se'ns fa dubtar sobre si tot allò que veiem i observem és real o és la imatge a través d'un mirall. Fins i tot, totes dues exposicions plantegen una de les preguntes

més antigues i més difícils de resoldre: *Qui som?* Ni el determinisme newtonià, que ens fa sentir segurs, ni els miralls, que pensem que ens reflecteixen tal com som, ens mostren que som realment la suma de molts fragments observats, amb un cert atzar, a través del reflex que ens ofereixen les altres persones. I això, avui en dia, és especialment evident amb les xarxes socials que, fent de miralls, retornen una imatge aparentment real de la nostra identitat.

De la mateixa manera que, a la novel·la de Lewis Carroll *A través del mirall*, Àlicia passa a l'altra banda de l'espill, jo també ho faig amb aquest darrer editorial. A partir d'ara, deixaré de ser a la banda de l'editor i passaré al costat —més tranquil, sens dubte— de lector de la revista. Han estat gairebé quatre anys, vuit números, on he intentat, amb l'ajut de molts de vosaltres, continuar i expandir l'herència rebuda dels anteriors editors de la *SCM/Notícies*. L'ampliació de seccions, l'augment de continguts i l'increment del nombre i la tipologia dels col·laboradors ha estat una constant durant tot aquest temps. Per exemple, en aquest número trobareu dues incorporacions. La primera és la del Manel Sol, actual president de la FEEMCAT, que farà un resum de tots els actes i iniciatives on participa aquesta federació d'ensenyants. La segona és la del Bernat Ancochea, president de l'Associació Catalana de GeoGebra, que portarà una nova secció dedicada a aquest programari matemàtic.

I, com segurament heu pogut observar, he volgut dedicar la imatge de la portada a tots aquests col·laboradors habituals, els quals, tot

sovint i per falta d'espai, no surten ni a la portada ni a l'índex de la revista però que, de manera fidel i constant, han aportat el seu gra de sorra en l'elaboració de cadascun d'aquests darrers números. A tots ells, les meves gràcies més sinceres.

Aquestes gràcies també les vull estendre a l'equip que ha dirigit la SCM aquests darrers quatre anys, la Natàlia Castellana, la Iolanda Guevara, el Xavier Jarque, l'Albert Ruiz i l'Enric Ventura; als correctors de català, la Raquel Caparrós, el Jofre Garcia i la Judit Canalias, i a la Raquel Hernández, la maquetista de la revista. Gràcies a tots ells per la seva paciència amb els meus correus fora d'hores o per fer-los treballar en dies que no tocava. Ha estat un plaer compartir aquesta feina amb tots vosaltres!

I el darrer agraïment, com no pot ser de cap altra manera, és per a la Montserrat Alsina, professora de la secció de Manresa del Departament de Matemàtiques de la UPC i que serà la propera editora de la *SCM/Notícies*. Montse, molta i molta sort!

I m'agradaria acabar amb una frase del llibre de Lewis Carroll que he citat abans i que crec que defineix força bé a la nostra comunitat matemàtica catalana:

«No vull caminar entre bojós», va dir l'Àlicia.

«Oh, no pots fer res», li va respondre el gat; «Tots estem bojós aquí. Joestic boig, tu estàs boja...»

Bon inici de curs!

Internacional

La columna de l'EMS

Martí Lahoz

Universitat de Barcelona – Université Paris 7

Membre corresponsal EMS-SCM

En aquesta edició destaquem:

- **Editorial del president de l'EMS**

Al penúltim número de la *newsletter*, Volker Mehrmann, president de l'EMS, va expressar

en un breu editorial la seva visió de l'EMS per als propers quatre anys.

En l'editorial, el president parlava dels reptes per millorar l'EMS: superar els desequilibris